

A katolikusok imádják Máriát?

Írta: Az Úr 2013. évében Farkas László atya (a dőlt betűvel jelzett részek kivételével, melyek szemelvények és idézetek a jelölt forrásokból)

Gyakran kell szembenéznünk azzal katolikusként, hogy nekünk szegeznek provokáló kérdéseket, például, hogy a katolikusok miért imádják Máriát? Nos, mostani előadásunkban hitünknek az egyik – mellesleg nem véletlenül – legtöbbet támadott alakjával, a Boldogságos Szűz Máriával kapcsolatos hitkérdésekből akarunk néhányat tisztázni. Előadásunk első részében kedvesinálként igénybe vesszük ehhez a magyarul 2013 augusztusában megjelent Ifjúsági Katekizmust is, a YouCat-et. Ezután október hónap és a magyar nép nagy imádságáról, a rózsafüzérről olvashatunk, végül a harmadik részben arról, hogy miért lettek az egyházmegyei ifjúsági régióink nevükben is máriás közösségek. Van-e ennek valami jelentősége számunkra? Ezt a részt kisebb testvéreknek írtam.

1. RÉSZ: GYAKORTA TÁMADOTT KÉRDÉSEK MÁRIÁRÓL

Arról, hogy helyes-e minden teremtmény közül a legjobban tisztelni Máriát, nem szükséges vitát nyitnunk, hiszen egy isteni kijelentés szerepel a Bibliában: „Üdvözlégy kegyelemmel teljes! Áldottabb vagy minden asszonynál.” (Lk 1,28) DE:

- **Szabad-e Máriát imádni? (YouCat 149.) Nem. Imádni csak Istent szabad. De Máriát úgy tiszteljük, mint Urunk Anyját.** Imádáson Isten minden teremtmények fölött álló, abszolút fensőbbiségének alázatos, feltétel nélküli elismerését értjük. Mária teremtmény, éppen úgy, mint mi. Ő hitünk szerint anyánk. A szülőt pedig tisztelni kell. A Biblia szerint ezt jól tesszük, mert Mária maga mondja: „Íme, mostantól fogva boldognak hirdetem engem minden nemzedék.” (Lk 1,48b)
- **A szentképeket és szobrokat imádni tilos, hiszen az egyenlő a bálványimádással.** Pedig úgy tűnik, hogy a katolikusok ezt teszik. A tíz parancsban pedig le van írva, hogy „ne készíts magadnak szobrot, sem semmiféle képmást arról, ami fent van az égen vagy lent a földön vagy a vizekben a föld alatt!” (Kiv 20,4)

Igen ám, csak az említett Szentírás-ismerők felületesen ismerik a Bibliát, mert elfelejtik idézni a kiragadott szöveg előtti mondatot. Előtte ez a mondat szerepel: „*Senki más ne tekints Istennek, csak engem.*” Nos, kérdezem: melyik katolikus tekinti Szűz Máriát vagy a szenteket Istennek? A bibliai szöveg helyes értelmezése szerint Istennek nem a képábrázolással van baja, hanem, ha Istennek kijáró hódolattal vesszük azokat körül. **Aki a szentképeket és a szobrokat imádj, az tényleg bálványimádó.** Ebben egyetértünk. Abban viszont talán már nem, hogy mi, katolikusok ezt tennénk. **Én még nem találkoztam olyan katolikus emberrel, aki Istenének tekintette volna a szentképeit vagy a templomi szobrait. Olyanokkal viszont már találkoztam, akik visszatetsző vagy babonás módon tisztelték azokat.** Éppen úgy, mint ahogy némelyek mindig maguknál hordják kedvesük vagy Édesanyjuk képét az igazolványunkban, s valahányszor rátekinének egyfajta kapcsolat jön létre bennük. A szentképek vagy szobrok olyan tisztelete, amikor valaki bizonyos szertartásos cselekvések pusztán külsőleges elvégzésének önmagától beálló hatást tulajdonít, az nem más, mint kényszerbetegség vagy a vallásosságnak a visszajá, s ellentéte, vagyis egyfajta mágikus gondolkodás. Aki az Egyház szertartásainak, szentképeknek, szobroknak mágikus erőt tulajdonít, az vagy beteg, vagy tudatlan, vagy súlyos bűnt követ el. A mágia lényege: bizonyos szertartások elvégzésével akaratom szolgáltatába állítani és megkísérelni, uralni a természetfelettit. A vallás lényege: a vallási gyakorlatokkal Isten uralma alá helyezni az életem, az Ő erejéből élni és részesülni, a Szeretet országának szolgálatába állítva minden erőmet, imámat. Mondhatod erre: De hát nemde rajongva tiszteljük egy-egy szent ereklyéjét, s nemde várunk Tőlük akár még csodás gyógyulást is? Akkor ez most helytelen? Nem. Sőt, nagyon helyes lehet azok számára, akiket ez közelebb visz Istenhez. Hisz’ ebben az esetben az értelmes hívő ember tudja, hogy a gyógyulást nem a szentkép vagy az ereklye hajtja végre, hanem az Isten, akinek az erejét hordozta az illető szent földi életében és ez a szentlélek hordozó küldetése nem szűnt meg halála után sem. Ha egy keresztény közösségben valakinek nagy gondja van, akkor mindjárt tudja, kit keressen meg, akiről azt véli, hogy nagy imádkozó, és erővel, hittel tud közbenjárni érte. **Már földi életünkben megkérünk embereket, hogy imádkozzanak értünk, miért ne kérnénk meg azokat a barátainkat, akikről tudjuk, hogy szentül éltek, és már Istennél vannak.** Akár elhunyt nagymamád is megkérheted, hogy „Mama, ha már a mennyben vagy, most figyelj Rám és imádkozz értem, mert érettségizek.” A Nagymamád küldetése sem ért véget a halálával, különösen feléd nem. Azok a szentek, akiknek az élete, személye megszólít minket, azokat nem véletlenül találunk, hanem testvéreként kaptuk a Mennyei Atyától földi vándorlásunkra. Nekik küldetésük van hozzánk. **Mi lesz azokkal, akik nem kérik a szenteket, hogy imádkozzanak értük? Nekik kevesebb esélyük van, hogy megkapják, amit akarnak?** Nem gondolom, hogy Isten nem találja módot, hogy akár közvetlenül megadja számukra azt, amire szükségük van, de egy mennyi jó baráttal biztosan kevesebb van nekik itt a földön. Nem a szenteknek vagy Istennek van szüksége arra, hogy kérjék Őket, hanem a mi életünk lesz ettől gazdagabb: bekapcsolódunk egy nagy családba. A Katolikus Egyház Katekizmusa miután kifejti, hogy az Őszövetségben Isten a maga transzcendenciáját akarta kifejezni az Istenről készült képmások tilalmával, mert azzal vált a nép hitében világossá, hogy Isten nem ennek a világnak egy fogható darabkája, nem is csupán valami megragadható szépség, hanem minden szépség, jóság, szentség forrása. A 2131. pont azonban jelzi, hogy erre az Újszövetségben nincsen többé szükség, mert a megtestesüléssel maga Isten döntött úgy, hogy kiábrázolódik a láthatatlan és Jézusban Istennek arca lesz: „**a megtestesült Ige misztériumára támaszkodva 787-ben a hetedik egyetemes zsinat Niceában igazolta a képrombolókkal szemben az ikonok tiszteletét:** és nemcsak Krisztusét, hanem Isten Anyját, az angyalokét és a szentekét is. Isten Fia a megtestesülésével a képek új „üdvrendjét” indította el.”

➤ Mária miért szűz? (YouCat 80.)

- **Isten úgy akarta, hogy Jézus Krisztusnak valóságos emberi anyja legyen, de atyja csak maga Isten, mert Isten olyan új kezdetet akart, amely nem földi erőnek, hanem kizárólag neki köszönhető.** Mária szüzessége nem túlhaladott mitológiai elképzelés, hanem Jézus életének alapvető ténye. Asszonytól született, de nem volt emberi atyja. Jézus egy felülről létrehozott új kezdet a világban. Lukács-evangéliumban Mária megkérdezi az angyaltól: „Hogyan válik ez valóra, amikor férfit nem ismerek?” (= nem hállok férfival, Lk 1,34); az angyal erre így válaszol: „A Szentlélek száll rád.” (Lk 1,35)
- **Szűz Mária hogy lehetett Szűz? a Biblia beszél Jézus testvéréről.** Voltak Máriának más gyermekei is? (YouCat 81.)
- **Nem. Jézus Máriának egyetlen testi gyermeke.** Már a korai Egyház is Mária örökös szüzességéből indult ki, ami kizárja azt, hogy Jézusnak testvérei voltak. Az arámi nyelvben – Jézus anyanyelvében – ugyanaz a szó jelenti a testvért (nővért) és az unokatestvért (unokanővért). Jézus közeli rokonait kell érteni ott, ahol az evangéliumokban Jézus fivéreiről és nővéreiről van szó (pl. Mk 3,31-35) *Ludwig Feuerbach (1804 – 1872, ateista filozófus, a „A kereszténység lényege” című művében): „Ahol az Istenanyában való hit hanyatlak, ott az Isten Fiában és az Atyaistenben való hit is hanyatlak.”*
- **Mit jelent Mária szeplőtelen fogantatása? (YouCat 83.)**
- Az Egyház vallja, hogy a Boldogságos Szűz Mária fogantatása pillanatától fogva, a mindenható Isten egészen különös kegyelmi kiváltsága (privilegiuma) folytán, Jézus Krisztusnak, az emberi nem Üdvözítőjének érdemeire való tekintettel mentes volt az áteredő bűn minden szennytől. *Szent Bernadett 1858-ban Lourdes-ban találkozott Máriával, és Mária „Szeplőtelen Fogantatás” néven nevezte magát.* Saját megjegyzésem: A tanulatlan Bernadett már akkor Szeplőtelen Fogantatásként tisztelte, amikor még nem juthatott el hozzá az 1854-ben kihirdetett Szeplőtelen Fogantatás dogmájából ismert pontos teológiai megszólítás, sőt az Egyház a kezdetektől töretlenül hitte Szűz Mária bűntől való szeplőtelenességét, még, ha nem is ezzel a dogmatikus fogalommal fejezte ki. Ha Szűz Mária bűnös természetet örökölt volna, akkor Jézusnak is bűnös természetet adna át.
- **Miért lett dogma Mária mennybemenetele? Mivel tudták ezt bizonyítani?**

Amikor az Egyház dogmát hirdet, akkor soha nem a spanyolviaszt találja fel, vagyis soha nem hirdet olyan igazságot, amelyet az Egyház ne vallott volna kezdetől fogva hitével. Olyan korszakokban szükséges valamilyen tévedhetetlen hitigazságra felhívni a figyelmet azzal, hogy pl. a Szentatya ünnepélyesen kihirdeti, amikor a történelemben ez különösen aktuálissá válik: vagy mert elterjedt tévtanítások megkérdőjelezik, vagy mert olyan pl. drámai események történnek az adott korban. Szűz Mária test szerinti mennybevitelének dogmáját XII. Pius pápa a II. világháború után hirdette ki ünnepélyesen, 1950-ben. Ennek aktualitását az a borzalom adta, hogy mindenhol hullahegyek feküdtek, hogy megkérdőjeleződött az emberi élet értéke a náci koncentrációs

táborokban és a csatatereken. Ez a dogma ünnepli, és élénk állítja az emberi személy és az emberi test méltóságát, szentségét, és kinyilatkoztatja az ember jövőjét egy olyan korszakban, amikor megkérdőjelezték/ik azt. Ez a dogma egy hatalmas örömhír-hirdetés, mert Mária az Egyház azt az embert állítja élénk, akiben már most szemlélhető az a dicsőség, amely minden üdvözült emberi személy testére és lelkére vár a feltámadáskor.

A dogma így hangzik: **a Szeplőtelen Istenanya, és mindenkor Szűz Mária földi életének pályafutását befejezve, testével és lelkével felvétetett a mennyi dicsőségre.**

„Mária mennybevitelének ünnepe a legősbibbiai Mária-ünnep. Szűz Mária földi pályafutásának befejezésére a teológia nem használja a halál kifejezést, hanem ennek a Mária-ünnepnek ősrégi neveivel próbálja kifejezni a mi halálunktól eltérő voltát: „dormitio – elszenderülés”, „pausatio – elpihenés”, „transitus – átmenet”, „mors vivifica – életető halál”. Ezzel valami olyasmit akar kifejezni, hogy Szűz Mária földi életének befejezése vagy „halála” nem volt büntetésjellegű. A jelen üdvrendben azonban a halál igenis büntetésjellegű. Ezt két mozzanat mutatja: a haláltusa keserves kínjai és a halált nyomon követő testi feloszlás. Az Isten Anyjának időzöjeles halála természetesen nem büntetésjellegű, ami szeplőtelen fogantatásából következik, vagyis hogy őt kivette Isten az áteredő bűn uralma alól, és ráadásul soha életében személyes bűnt sem követett el. Ezért a bűn büntetése sem érvényesül az életében. Vagyis megkímélte őt Szent Fia a haláltusa kínjától és testének feloszlásától. Szűz Mária részes volt Isten Fiának a halál feletti teljes győzelmében. A halálnak sok oka lehet. A szeretet és a vágyódás is megállíthatják a szívet. Miért ne tételezhetnénk fel az Isten Anyjáról, hogy Isten és Fia iránti szeretet, a velük való egyesülés utáni vágy választotta el lassanként és fájdalom nélkül lelkét testétől, és idézte elő a halált.”¹ Ismerős a misztikából: Avilai Szent Teréz például ilyen misztikus halállal halt meg, vagyis az isteni utáni vágyódás olyan erős szenvedéssel járt, hogy abba halt bele, hogy egy pillanatig sem tudta elviselni tovább, hogy ne lássa a feltámadt Jézust színről-színre. Mária soha nem követett el bűnt életében, ezért személyes bűneiért járó büntetésszerű szenvedésről és halálról sincs szó nála. Ez természetesen nem jelenti azt, hogy életében Szűz Mária nem tudott volna iszonyatos lelki kínokat átélni. Sőt! Minél tisztább valakinek a szíve, annál mélyebben éli meg mások szenvedését és a világban jelenlévő bűn borzalmát. Szűz Mária tehát nem csak Fia halálán aratott győzelmében részesült, hanem Fia szenvedéseit is osztotta, bár ezek a szenvedések nála nem az ő személyes bűneire következő büntetésszerű szenvedések. Éppen ezért tiszteli őt az Egyház Fájdalmas Anyaként és a Megváltó nemes társaként, és ezért mondjuk, hogy ő is hozzájárult a mi megváltásunkhoz, hiszen ártatlanul szenvedett Fiával egyesülve értünk. Egyes elképzelések szerint Szűz Mária azzal is azonosult Jézussal, hogy 3 napig feküdt sírjában, ám ezekről nincsen tudomásunk, hogy mennyit feküdt a sírban, illetve hogy feküdt-e egyáltalán. Azt viszont tudjuk, hogy halála nem járt testének feloszlásával, hanem nyomban a megdicsőült test állapotába jutott. De honnan tudja ezt az Egyház? – kérdezzük. Természetesen a feltámadásról hitbeli bizonyítékaink vannak, és tapasztalati tudásunk majd akkor lesz róla, amikor mi is feltámadunk. **Az apostoloknak, különösen Szent Jánosnak, aki a Szentírás szavai szerint Jézus Krisztus keresztre feszítése után házába fogadta a Szűz Anyát, arról volt bizonyosságuk, hogy Szűz Mária teste épp úgy, mint Krisztusé, nem maradt a sírban. Sienai Szent Bernardin szerint Mária „nem lehet másutt, mint ahol Krisztus van”, a fennálló testi és lelki hasonlóság folytán elválaszthatatlan az Égi Királynő az Égi Királytól. Ősi időktől fogva Keleten és Nyugaton ünneplik Szűz Mária mennybevitelét, és számtalan templomot, képet szentelnek tiszteletére. Szükséges volt, hogy aki a Teremtő gyermekként ölben hordozta, az isteni hajlékokban tartózkodjék. Szükséges volt, hogy az a Jegyes, akit az Atya eljegyzett, égi hajlékokban lakjék. Szent Germanos (VIII. sz.) írja: „Te, miként írva vagy, „szépségségen” jelsz meg; és a te szűzi tested teljesen szent, egészen tiszta, egészen az Istennek a lakóhelye, úgyhogy emiatt a porrá válástól is mindig idegen.”** Canisius Szent Péter (XVI. sz.) azt írja Szűz Mária mennybeviteléről, hogy „századok óta a jámbor hívek lelkébe annyira bevésődött és az egész Egyház előtt annyira kedvelté lett, hogy azokat, akik tagadják Mária testének mennybevitelét, még türelmesen meg sem hallgatják, hanem mint nagyon makacs, vagy teljesen vakmerő, és inkább eretnek, mint katolikus lelkületű embereket mindenfelé elkergetik és kifütyülik.” (De Maria Virgine) Lehetetlennek látszik, hogy azt, aki Krisztust foganta, szülte, tejével táplálta, karjaiban tartotta és keblére ölelte, e földi élet után, ha lelkileg nem is, de testileg őtől elválasztva szemléljük. Mivel megváltónk Mária Fia, Ő mint az isteni törvénynek legkövetesebb teljesítője, nem tehetette meg, hogy örök Atyja mellett, szeretett anyját is ne tisztelje. Szűz Mária egykoron Jézust fogadta méhébe, most Szent Fia fogadja Anyját az égbe.²

Megdicsőülése az anyagelvűséggel szemben azt jelzi számunkra, hogy az emberi test és lélek fölséges célra van rendelve. Jelzi továbbá a dogma, hogy a test nem ellensége az embernek, hanem földi vándorlásunk társa, a Lélek eszköze az Isten-szolgálatban, mely szintén megdicsőülésre hivatott. Végül Szűz Mária az Egyház nem csak a megváltott ember igazi rendeltetését és jövőjét állítja élénk, hanem az örök, sőt a földi boldogsághoz vezető utat is. Nem véletlenül és nem kis zsenialitással hívja népünk a mennybe fölvet Mária Nagyboldogasszonyának. Egyházmegyénk és ifjúsági régióink védőszentje is a Mennybe felvett Nagyboldogasszony. Utat mutatva ezzel nekünk mind a földi, mind az örök boldogsághoz.

➤ **Miért kell Máriához imádkozni? Miért nem elég Jézushoz, hisz’ a Szentírás szerint Ő az egyetlen közvetítő?**

Egy családban Andriska 2 éves születésnapjára Édesanya tortát sütött. A köszöntés pillanatát a legizgatottabban a 4 éves Annácska várta. A szülők arra gondoltak, hogy bevonják Annát az ajándékozás örömeibe, és a meglepetés tortát az ő közvetítésével adják át. Ebben az esetben kitől kapta a tortát Andriska? Annácskától? Anyutól? Aputól? Mindhármuktól. Világos, hogy az ajándékot Anya készítette el és nem Annácska, de az ajándék Annácskától is érkezett. Így van ez Jézussal és Máriával is. Szűz Márián keresztül kaptuk meg Jézust. Jézus minden kegyelem forrása és szerzője. Az Egyházban ezért Máriát minden kegyelem közvetítőjeként tiszteljük. Az Ő Fia szerzett nekünk megváltást, üdvösséget. Jézus Krisztus kapcsolja össze az eget a földdel, az Istent az emberrel. Rajta kívül nincsen senki más. Mégis az emberek üdvözítésének a művében jegyesül társaként maga mellé vette az Egyházat, az Egyház Édesanyjaként pedig Szűz Mária a Megváltó legnemesebb társa és ma is tart ez a küldetése. Istennek úgy tetszett, hogy emberi közreműködésen keresztül adja az emberiségnek minden kegyelem forrását, Jézust, akinek pedig úgy tetszett, hogy az általa megszerzett kegyelmeket a lelkek az Ő Édesanyjának anyai kezén keresztül kiosztva kapják meg, akár tudnak erről, akár nem. A mennyországban lesz nyilvánvaló, hogy az üdvösségünket nem csak Istentől közvetlenül felénk érado szeretetként fogjuk megélni, hanem addigra Isten minket egy nagy szeretetábrába kapcsol a szentek közösségében. Ezáltal az általa megszerzett üdvösséget a szereteteinken és mindazok imáján és figyelmességén keresztül is felénk áradó szeretetként fogjuk megélni, akik tényleg szerettek minket valaha vagy imádkoztak értünk. És ki szeret bennünket jobban, mint az Édesanyánk, Mária? „Ha Jézus az egyetlen Közvetítő, az Út, akkor Mária, aki az Ő makula nélkül való tükré, megmutatja az Utat.” (II. János Pál, Rosarium Virginis 16.).

➤ **Valóban tud-e nekünk segíteni Mária? (YouCat 148.)**

• **Igen. A keresztények az Egyház kezdetétől fogva tapasztalják Mária segítségét. Erről milliók tanúskodnak.** Mária Jézus Anyjaként a mi anyánk. A jó anya mindig kiáll gyermekéért. Mária áll ki igazán. Már a földön is szólt másokért Jézusnak, például amikor Kánában megmentette a jegyeseket a botránytól. Pünkösdkor a tanítványokkal együtt imádkozott. Mivel irántunk való szeretete nem szűnik meg, ezért biztosak lehetünk abban, hogy életünk két legfontosabb pillanatában: „most és halálunk óráján” szöszölünk lesz.

2. **RÉSZ: A RÓZSAFÜZÉR JELENTŐSÉGE**

Miért mormolják a katolikusok a rózsafüzért? Miért kell ötvenszer elmondani ugyanazt? Isten talán nem hallja?

II. János Pál Pápa egy egész apostoli levelet írt a rózsafüzér imádságról (Rosarium Virginis Mariae), melyben kéri, hogy a család együtt imádkozza a rózsafüzért, mert mondja: **„az együtt imádkozó család együtt marad”,** továbbá szeretné, hogy a fiatalok is imádkozzák: **„föl lehet hozni ellenvetésként, hogy a rózsafüzér nem felel meg a mai gyermekek és fiatalok stílusának. De ez az ellenvetés a rózsafüzér nem egészen jó végzésén alapul... A rózsafüzér a titkokhoz való hasonulás útja”** – írja levelében. Az egész evangélium, Krisztus életének titkai jelennek meg az örömdetes (gyermek Jézus), világosságos (tanító Jézus), fájdalmas (szenvédő

¹ Vö. Badalik Bertalan: Istennek Szent Anyja, 1991, 181-185.

² Vö. Badalik Bertalan: Istennek Szent Anyja, 1991, 185-195.

Jézus), dicsőséges (feltámadt Jézus) titkok között. A rózsafüzér igazából szemlélődő imádsággá kell, hogy formálódjon: miközben Jézus Édesanyja tekintetét és érzelmeit kölcsönözve szemléljük Jézust, egyre inkább vágyunk hasonlítani hozzá. **Az üdvözlégy első fele a titokig benne van a Szentírásban szó szerint. Gábel arkangyaltól hangzik el, és isteni kijelentés arról, hogy Isten a világba lép, és emiatt Szűz Mária minden asszony között a legáldottabb.** A görög három szót használ. Kiemelkedő tisztelet (dúlia) - ez illeti meg a szenteket; minden más felülmúló tisztelet (hiperdúlia) - ez illeti meg Szűz Máriát; ellenben imádás (latreia) - ez egyedül Istennek kijáró hódolat. Az Üdvözlégy középpontjában nem Mária áll, hanem akire Ő egész lényével mutat: Jézus Krisztus, az értünk Máriában testté lett Isten. Amint a Szűz Anya szíve alatt hordozta Krisztust, úgy az üdvözlégy szívében és közepén is Jézus Krisztus van. Mivel Szűz Máriánál jobban senki nem ismeri az emberek közül Jézust, ezért senki nem képes nála méltóbban kifejezni az irányában az imádat. **Az Egyház ezért először Szűz Máriához közeledik, az ő érzélemvilágába lép bele, mielőtt ki merné mondani a Szent Isten nevét és életének titkait.** Ha valaki meg akar ismerni egy külföldi várost, akkor van szerencséje, ha van egy ott lakó ismerőse, aki annak a városnak minden zeg-zugát ismeri. Ez az ember, ha beszél neki városáról, nem tudja nem átragasztani szenvedélyét és városa iránti szeretetét hallgatóira. Ugyanígy, aki Márián keresztül közeledik Jézushoz, s rajta keresztül ismeri meg Őt, az nagyon mélyen megszereti. Továbbá Krisztus nem tudja megmutatni nekünk, hogyan kell követnünk Őt, de Mária igen. Jézus maga az Út, Mária mutatja meg, hogyan kell az úton járni. Szűz Mária az első és legkiválóbb a Krisztus-követésben. Kis Szent Teréz szavaival élve Mária „jobban szereti, ha követjük, mintsem csodáljuk őt”. A rózsafüzérben azt is szemléljük tehát, hogy Mária hogyan követi Jézust, hogyan hasonul Fiához. Az említett apostoli levélben szerepel VI. Pál pápa figyelmeztetése: **„Szemlélődés nélkül a rózsafüzér lélektelen test, s mondása azzal a kockázattal jár, hogy formulák mechanikus ismétlése lesz és ellentmond Jézus intelmének: „Amikor imádkoztok, ne beszéljétek sokat, mint a pogányok, akik azt hiszik, hogy a bőbeszédűségükért találnak meghallgatást.” (Mt 6,7) A rózsafüzér mondása természete szerint nyugodt, szinte késleltetetten lassú ritmussal igényel, ami elősegíti az imádkozóban az elmélkedést az Úr élete misztériumairól, melyeket annak szívén keresztül lát, aki legközelebb állt az Úrhoz, s melyekből elmondhatatlan gazdagság fakad.”** **Ha viszont nem lélektelen az imánk és nem mechanikus, akkor semmi köze a pogány mantrázáshoz, mert a szeretet érzületébe vezet bele, amely nem önmagunk felé csavarodáshoz, valami újfajta tudatállapot kereséséhez vezet, hanem önmagunkból a nagybetűs MÁSIK felé való kilépéshez.** Akkor az Üdvözlégyek ismételtetése nem Isten kifárasztása lesz, mint a pogány imákban, ahol az ima célja hatásgyakorlás az istenekre (fatigare deum – kifárasztani az istent), hogy bizonyos formulákkal szolgálatukba állítsák a természetfeletti. Épp ellenkezőleg, **az ima nem hatásgyakorlás, hanem bizalomgyakorlás. Belegyakoroljuk magunkat Mária bizalmába,** aki a kereszt alatt sem veszítette el a hitét, amikor Fiát látta meghalni. Az ima belegyakorolt bennünket az Istenre hagyatkozás művészetébe, hogy Máriával együtt reménytelennek tűnő helyzetekben is tudjunk remélni. Hiszünk ugyanakkor az ima atomfegyvereknél is hatalmasabb erejében, mert a bizalommal teli máriás lelkületű imában az Isten mindig kitölti Szentlelkének erejét, mely átforgja a világot, mely betegeket gyógyít, lelkeket ment meg és halottakat támaszt fel. A Szűz Anya szinte minden Mária-jelenés során kéri a kitartó imát és a rendszeres Szentgyónást, Szentáldozást. **Jézus Alacoque Szent Margiton keresztül megígérte, hogy akik kilenc egymást követő első pénteken keresztül meggyónnak, megáldoznak – azok tapasztalni fogják, hogy a haláluk órájában mellettük fog állni az üdvösséghez szükséges kegyelmekkel.** Ugyanezt ígérte meg a Boldogasszony Lucián, az egyik Fatimai látnokon keresztül, akik Szűz Mária Szeplőtelen Szívét engesztelve öt egymásután következő hónap első szombatján meggyónnak, megáldoznak, a rózsafüzért imádkozzák és 15 percet Szűz Máriával töltenek a rózsafüzér 15 titkáról elmélkedve. Gyakorta lehet fohászuk a csodás érem által a világnak adott könyörgés is: **Ó, bűn nélkül fogantatott Szeplőtelen Szűz Mária, könyörögi érettünk, kik hozzád menekszünk!** Talán Fatimában mondta Szűz Mária, hogy, **aki hittel elimádkozik egy rózsafüzért az egy lelket ránt le az ördög szekereéről.** Nem véletlenül kérte a gyerekektől a rózsafüzér imádkozását és a bűnt, gyakori Szentgyónást, Szentáldozást, mert ahogy mondta: **„Minden nap imádkozzatok a rózsafüzért... Imádkozzatok, imádkozzatok sokat, és hozzatok áldozatot a bűnösökért. Sok lélek azért kerül a pokolra, mert nincs, aki áldozatot hozzon és imádkozzon értük.”** A rózsafüzér tehát nem untatja Istent, hanem Isten lélekmentő fegyvere a Sátán elleni harcban. Ebben a harcban Szűz Mária zászlaja alatt harcolunk. A Jelenések könyve erről az időről szóló jövődőlés beteljesedéséről beszél, amikor a Napba öltözött Asszony győzelméről ír (Jel 12), akiben beteljesedik: „ellenségeskedést vetek közd és az asszony közé, a te ivadékod és az Ő ivadéka közé. Ő szétptorja fejedet.” Magyar néptünk szó szerint is a Boldogasszony lobogója alatt harcolt. Harci lobogóinkon a mennybe felvett Nagyboldogasszony, Magyarok Nagyasszonya alakja tündökölt, és olykor ez lett győzelmi jelünk vagy jeltelen sírokban szemfedőnk. **A rózsafüzér tipikusan magyar imádság is.** Állítólag Hunyadi János Nándorféhvár ostrománál, kardja markolatával együtt csuklójára tekert rózsafüzérét is szorongatta. A Napóleon elleni csatában elesett magyar katonákat a zsebükből hordott rózsafüzérről és imakönyvről ismerték fel. Október a Rózsafüzér hónapja. Imádkozzuk el a fiatalok megtéréséért és Isten országának egyházmegyénkben és Hazánkban való terjedéséért minden nap az 5 tized rózsafüzért. Helyette elmehetünk Szentmisére, amely napon meg tudjuk tenni. Első pénteken gyónjunk meg! Péntekenként legalább a húsról mondjunk le Jézus iránti szeretetből és a bűnösök megtéréséért! **A rózsafüzér az imádság iskolája.** Szükségünk van rá! Szűz Mária nem véletlenül adja ezt az egész világnak. Kicsiknek és nagyoknak, művelteknek és műveletleneknek. Egyszerű, mindenki számára érthető. Bárhol végezhető. Bevezet a Jézus által parancsolt szüntelen imádság lelkületébe. Megtanítja nekünk rajta keresztül Szűz Anyánk, hogy ami az imádsághoz kell, az először is idő. A rózsafüzér nem tudható le 5 perc alatt. **Az öt tized kb. 25 perc. Édesanyánk jól ismeri az emberi lelket. Ennyi idő kell minimálisan az elmélyüléshez.** Isten nem unja meg az ismételtetéseket, mint ahogy egy Édesanya sem unja meg, ha kisgyermek minden este, szertartásosan elismétli az esti pusztát és nem talál ki minden áldott este valami újat. Gyönyörűsége minden este újra hallani: Szeretlek Édesanya! Ugyanez a rózsafüzér is. Arra nevel minket a rózsafüzéren keresztül Mária, hogy ne akarjuk az imádságban az újdonságokat keresni vagy a Jó Istent szórakoztatni. Egyszerűen csak adjuk magunkat, és az úgy lesz jó. Egy Édesanya sem tud ránni gyermeke esti pusztijára, és két esti pusztát sincs, amely ugyanaz lenne, mert a szeretet megújuló érzelme kapcsolódik hozzá. Ez az ima gyermekivé formálja a szívünket, nem Istennek és mennyei Édesanyánknak van ugyanis szüksége arra, hogy elmondjuk neki, hogy szeretjük, hanem nekünk, hogy szeretve érezzük magunkat vagy legalább tudatosítsuk, hogy szeretve vagyunk. Ez az ima rászoktat minket a hűség és a kitartásra. Az állhatatosság ugyanis az imádság alapja. Ha térdelve imádkozunk, akkor még fizikailag is átérzhetjük, hogy az imádság harc a lelkekért. Aki térdel, aki imádkozik, az szolgál. A legnagyobb szolgálatot teszi az emberiségnek. A világ jövője nem a fegyverek erején, hanem az imádkozó emberekben áll vagy bukik. Őskeresztény iratok mondják, hogy a keresztények olyanok, mint a lélek a testben, imáikkal őt tartják össze a világot. Amikor Édesapám halálos beteg volt, és én még kisfiú, éreztem, hogy nem mentheti meg Őt más, csak az imádság. Emlékszem növéremmel és Édesanyámmal akkor imádkoztuk el egyszer végig a rózsafüzért Édesapánkért, és az orvosok számára is különös módon meggyógyult. Jól összefoglalja az eddigieket a Szűzanya megjugorjei felhívása (ez ugyan még nem az Egyház pecsétje által hitelesített Mária-jelenés (az Egyház ilyenkor ugyanis sokáig vár a hitelesítő jelekre pl. tanítás tisztasága, csodák stb.): **Drága gyermekeim! Személyes megtérésre hívlak titeket. Ez a ti időtök. Nélkületek a jó Isten nem tudja megvalósítani a tervét. Drága gyermekeim, növekedjétek nap-nap után az imán keresztül, hogy közelebb jussatok Istenhez! Adok nektek fegyvert Góliát ellen. Íme az öt kő: 1. Ima – rózsafüzér – szívből áradó 2. Eucharisztia 3. Szentírás – Biblia – Evangéliumok 4. Bűjt 5. Szentgyónás.**

3.RÉSZ: MIT JELENT AZ, HOGY IFJÚSÁGI RÉGIÓINK NAGYBOLDOGASSZONY KÖZÖSSÉKNEK NEVEZIK MAGUKAT? SZIGORÚAN KISEBB TESTVÉREKNEK ! ©

Azt jelenti, hogy az egyházmegye ifjúsági régiói nem felülről szervezett programok, hanem alulról építkező közösségek. Nem is pusztá szervezetként értelmezik önmagukat, hanem Mária műveként. Szűz Anya szervezi. Az Övé, az Ő családja. Ehhez a családhoz

tartozunk. Ez az Ő közössége, ezért nekünk szolgálni kell ezt a közösséget, s nem a saját elképzeléseink szolgálatába állítani. Ennek a közösségnek van Ura: Jézus Krisztus. Ő azt szeretné, hogy Isten országát keressük és éljük meg az egyházmegye mustármagnyi közösségeiben és egyre hitelesebb, evangéliumi életet élve. Ezek a kis közösségek mint kovász hassák át lelkiségükkel az egész egyházmegyénket, Országunkat, a Nagyboldogasszony országát, Akinek ünnepnapján első királyunk, Szent István felajánlott minket. Ezért a régiókat mi is, időnként újra fel szoktuk ajánlani Máriának. Ennek megfelelően egy **egyházmegyes lelkiségről lehet beszélni**, amit addig mondhatunk el magunkról, s csak annyiban, amennyi Lélek van mindabban, amit teszünk. **Nem vagyunk lelkiségi mozgalom, de abban sem ismernénk magunkra, ha egyházmegyei szervezetnek neveznénk.** Mozgalom azért nem vagyunk, mert nincs egy, az Egyház területi szervezeti felépítésétől különálló működésmódunk és vezetésünk. A Püspök és az Ő megbízottjának (az ifjúsági lelkész) vezetésével, velük egységben akarjuk szolgálni azt a lelkiséget, karizmat, amit hitünk szerint Szűz Mária indított el egyházmegyénkben. A lelkiségünk lényegi vonása, hogy máriás. Ezért a régiófelelős pap szerepében sem annyira a péteri, hierarchikus vonás domborodik ki, mely szerint, akár egy személyben is dönthet (bár természetesen élhet ezzel a szentelésével és küldetésével járó felelősségével), hanem a máriás lelkület, amellyel a karizmák kibontakozását szolgálja. Ezzel az ifjúsági munkatársak felelősebb, önállóbb bekapcsolódását segíti. Egyfajta közösségi vezetés ez, ahol a régiófelelős laikus testvér és a régiófelelős atya (az ifjúsági lelkész vagy vele egységben lévő, őt képviselő pap) szintén tagjai a kisebb testvér közösségnek, bár azon belül sajátos szolgálatuk és felelősségük van. Természetesen a felelős atyával mindenben szükséges egyeztetni és jóváhagyását kérni, a máriás egység miatt, aki viszont jó atyaként segíti, hogy az Egyház ölen a Szentlélek erejéből, Mária Édesanyjai szeretete révén a fiatalok karizmái életre szülessenek és megerősödhessenek. A pap mint jó atya gyönyörködik övéi Szentlélektől fakasztott gazdagságában, s lelki vezetésével, tanításával és közösség szervezői karizmáival fejleszti, pásztorolja őket, olykor nyesegetve a vadhajtasokat. A közösség addig maradhat máriás, amíg törekszik Isten Igéjének magvait befogadva a Szentlélek vezetésére figyelni, amíg egységben van a péteri egyházzal, papjaival, és hordozza az alázat, az engedelmesség és a szolgálat lelkületét. A régiók kiemelkedő máriás vonása kell, legyen, hogy szolgál. Addig van létjogosultsága, amíg az evangélium és Isten országának terjedését szolgálja, különösen is a fiatalok körében. Mindig tudatában legyen, hogy a közösségben az nagyobb, aki szolgál. **A legjelentéktelenebbnek tűnő szolgálatok és szolgáló testvérek is egyenértékűek. Mária alázatát, engedelmisségét, tisztaságát, egyszerűségét akarjuk élni.** A Nagyboldogasszony örömét kell, hogy sugározzuk környezetünkre, és fontos, hogy egy reményvesztett világba azt a reményt vigyük, amely Szűz Mária mennybevitelével már beteljesedett. Hitelesítő jegyünk, hogy Szűz Mária hitével, Istenbe vetett bizalmával ragyogjunk a nehézségek között is, ahogy Mária a kereszttel is Boldogasszony maradt. Szeretetlenben gyűjtünk egybe, ami szétszóródott, mint pünkösdkor Mária a reményvesztett, s önmagukba fordult apostolokat, s ne aludjon ki a kitartó imádság lángja, mely nem emberi erőttől, hanem a magasságból jövő erőttől várja az igazi megújulást. Ez nem jelent tétlenséget, hanem amint Izraelben minden nő feladata volt a családi tűz őrzése, a mécses olajának táplálása, úgy Mária is ezt tette, Szűz Mária közösségében is éppúgy (egyik) **legfontosabb tevékenységünk kell, hogy maradjon az imádság lelkületének megőrzése.** A kisebb testvérek közössége csak így tud valóban kicsi maradni, a Szentlélekre figyelni, amikor az atyákkal egységben valami döntés születik. Leboruló és nem kiboruló közösség kell legyünk, ezért ahogy Szűz Mária szíve alatt hordozta a testté lett Istent, úgy **a közösség középpontjában és szívében a Legszentebb Eucharisztia az imádása és a Krisztus Testéből való táplálkozás kell, hogy álljon.** Végül pedig máriás közösség kell, hogy legyen az ifjúsági régió abban is, hogy **ugyanúgy, mint egy jó Édesanya, befogad.** Egyfajta befogadó közösségként, sokak számára második családként működik. **Ezeknek a regionális ifjúsági közösségeknek a hivatása kettős:**

1. a közösség nélküli fiatalok számára **otthon**
2. a térség közösségei számára a karizmák **olvasztó kemencéje**, ahol az ajándékok cseréje valósul meg, ahol új módon vagyunk Egyház, mint egy nagy **család**.

Máriás közösségek ezek, melyek olyanokká kell, hogy formálódjanak, mint az Édesanya, aki várja minden gyermekét akár annak kis családjával együtt a közös ünnepi asztalhoz. Épp így Mária gyermekeiként mindig hivatalosak a térség papjai, fiataljaikkal együtt Krisztus asztalához, hogy ajándékozzák meg a nagy családot önmagukkal és lelki adományaikkal.

- Máriás egyházmegyei lelkiségünk egyik **leglényegesebb vonása**, hogy befogad: egyik mozgalom mellett sem kötelezi el magát, hanem a térségben lévő **minden lelki kincset** és lelkiségi **mozgalmat** akarja **bekapcsolni** egy ajándékozási körforgásba, melybe a régióban élő fiatalok által tapasztalt lelkiségi kincsek mind becsatornázódhatnak.

KÉRDÉSEK: Ki számodra Szűz Mária? Mikor érezted Őt magadhoz közel? Szoktál hozzá vagy a szentekhez imádkozni? Milyen helyzetekben? Tapasztaltad-e a segítségét, oltalmát? Mi az, ami számodra is kedves módja a Szűz Mária iránti kiváltságos tisztelet kifejezésének? Van-e valami visszatetsző számodra a Szűz Mária-tisztelet formáiban? Mit gondolsz, milyen jelentősége van Szűz Máriának a te életedben? És népünk életében? Milyen támadásokkal, gúnyolódásokkal találkoztl már, melyek Szűz Mária személyét érintették? Mit szoktál ezekre válaszolni? Az előadást hallva, most mit válaszolnál? Maradt-e benned kérdés? Naponta hány percet imádkozol? Van-e tapasztalatod arról, hogy egyéni imádságod elmélyült? Mi segített abban? Van-e tapasztalatod arról, hogy az imádság küzdelmes szellemi harc? Mi segít ilyenkor az állhatatosságban? Szoktál-e másokért imádkozni és áldozatot hozni? Hogyan? A bűnösök megtéréséért szoktál imádkozni, bőjtölni? Szoktad-e imádkozni a rózsafüzért? Végeztél már első pénteki kilencedet? Szeretnél-e? (Milyen gyakran gyónsz, áldozol? Miért?) A Szentírás hogyan lehet az imaéletünk alkotója? Milyen módjait hallottad? (pl. szolozsmázás, lectio divina, felcspás, szemlélődő beleélés, elmélkedés, szó-meditáció, kép-meditáció, ima-beszélgetés)